DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W GDAŃSKU

Gdańsk, 26 września 1968 | Nr 13 | Poz. 62—66

TREŚĆ:

62

ZARZĄDZENIE Nr 70

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 29 lipca 1968 r.

w sprawie ustalenia w województwie gdańskim rejonów objętych obowiązkiem stosowania w gospodarstwach rolnych minimalnych dawek nawozów mineralnych.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o obowiązku stosowania nawozów mineralnych w gospodarstwach rolnych (Dz.U. Nr 23, poz. 109) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 i z art. 5 ust. 1 oraz ust. 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz.U. Nr 8, poz. 47), a także zgodnie z warunkami określonymi w § 1 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 lipca 1967 r. w sprawie obowiązku stosowania nawozów mineralnych w indywidualnych gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr 45, poz. 225) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — po zasięgnięciu opinii prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz Komisji Rolnictwa i Leśnictwa Wojewódzkiej Rady Narodowej — zarządza, co następuje:

§ 1.

Ustala się, że powiaty elbląski, gdański, kartuski, kościerski, kwidzyński, lęborski, malborski, nowodworski, pucki, starogardzki, sztumski, tczewski i wejherowski oraz miasta Elbląg, Gdańsk, Gdynia i Tczew stanowią rejony objęte obowiązkiem stosowania w gospodarstwach rolnych minimalnych dawek nawozów mineralnych — według zasad określonych ustawą z dnia 13 czerwca 1967 r. o obowiązku stosowania nawozów mineralnych w gospodarstwach rolnych (Dz.U. Nr 23, poz. 109) i właściwymi przepisami prawnymi wydanymi na podstawie zawartych w niej postanowień.

§ 2.

Prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych właściwe dla powiatów (miast) wymienionych w § 1 ustalając — na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1 — wysokość minimalnych dawek nawozów mineralnych na 1 ha użytków rolnych w poszczególnych rejonach na dany rok, zróżnicują te dawki dla różnych kategorii gospodarstw rolnych, a w miarę potrzeby także i dla poszczególnych gromad bądź wsi, biorąc pod uwagę istniejące potrzeby w tym zakresie i możliwości ich zaspokojenia oraz kierując się wytycznymi stanowiącymi załącznik do zarządzenia*).

§ 3.

Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej udzieli prezydiom rad narodowych określonym w § 2 oraz organom do spraw rolnictwa tych prezydiów i nadzorowanych przez nie prezydiów rad narodowych niższego stopnia, potrzebnej pomocy zmierzającej do zapewnienia prawidłowej realizacji przepisów o obowiązku stosowania w gospodarstwach rolnych minimalnych dawek nawozów mineralnych.

§ 4.

Zaleca się działającym w województwie gdańskim uspołecznionym jednostkom organizacyjnym sprzedającym rolnikom nawozy mineralne lub wykonującym usługi w zakresie nawożenia gleb tymi nawozami, przechowywanie w układzie kartotekowym kopii imiennych dowodów zakupu lub dostarczenia tych nawozów rolnikom — uporządkowanych w alfabetycznym porządku według gromad (miast, osiedli) oraz — w ich obrębie — według nazwisk uwidocznionych w tych dokumentach.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium
K. Okoniewski	**P. Stolarek**

63

UCHWAŁA Nr XIX/90/68

Powiatowej Rady Narodowej w Lęborku
z dnia 17 kwietnia 1968 r.

w sprawie wprowadzenia ograniczeń w sprzedaży i podawaniu napojów alkoholowych na terenie powiatu lęborskiego.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz.U. Nr 69, poz. 434) w związku

*) **Załącznika tego nie ogłasza się.**

z art. 1 pkt 1 i art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz.U. Nr 8, poz. 47) Powiatowa Rada Narodowa — po zasięgnięciu opinii miejskich i gromadzkich rad narodowych powiatu lęborskiego — uchwala, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na terenie powiatu lęborskiego zakaz sprzedaży i podawania w placówkach handlu detalicznego oraz w zakładach gastronomicznych, napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, w dniach wypłat wynagrodzeń za pracę, to jest w dziesiątym i dwudziestym piątym dniu każdego miesiąca, a jeśli którykolwiek z tych dni jest ustawowo wolny od pracy, to zakaz ten rozciąga się na dzień bezpośrednio poprzedzający.

§ 2.

W zakładach gastronomicznych na terenie powiatu lęborskiego wódka czysta, zwykła może być podawana — w dniach nie objętych zakazem określonym w § 1 — tylko w kieliszkch, przy czym napojów alkoholowych zawierających więcej niż 18% alkoholu, z wyjątkiem likierów i koniaków, nie można podawać i konsumować bez dania podstawowego lub garmażeryjnego.

§ 3.

Zakaz wprowadzony w § 1 nie obowiązuje w czasie prowadzenia działalności rozrywkowej po godzinie dziewiętnastej w następujących zakładach gastronomicznych:
1) w restauracji (kategorii II) „Neptun" w Lęborku,
2) w restauracji (kategorii III) „Mewa" w Łebie i
3) w restauracji (kategorii III) „Morskie Oko" w Łebie — jednakże tylko w okresie sezonu letniego.

§ 4.

Traci moc uchwała Nr VI/30/66 Powiatowej Rady Narodowej w Lęborku z dnia 24 lutego 1966 r.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Przewodniczący obrad
J. Fiedorowicz

Przewodniczący Prezydium
Powiatowej Rady Narodowej
A. Kuśmierzak

64

UCHWAŁA Nr 95/65—69

Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni
z dnia 21 czerwca 1968 r.

w sprawie pozbawienia niektórych dróg (ulic) na obszarze miasta Gdyni charakteru dróg lokalnych i zaliczenia ich do kategorii dróg zakładowych

Na podstawie art. 7 pkt 2 i art. 8 w związku z art. 5 ust. 1 pkt. 1 i 4 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz.U. Nr 20, poz. 90) oraz art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz.U. Nr 8, poz. 47) Miejska Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Pozbawia się charakteru dróg lokalnych następujące drogi (ulice) na obszarze miasta Gdyni i zalicza się je do kategorii dróg zakładowych:
1) Zarządu Portu Gdynia:
   a) ul. inż. Wendy wraz z dwoma wiaduktami nad torami kolejowymi,
   b) ul. Węglową,
   c) ul. Warsztatową,
   d) ul. Chrzanowskiego wraz z przejazdem awaryjnym przez tory kolejowe do ul. Węglowej,
   e) ul. Francuską,
   f) ul. Polską,
   g) ul. Rotterdamską,
   h) ul. Celną,
   i) ul. Indyjską,
   j) ul. Dokerów,
   k) ul. Rumuńską;
2) Przedsiębiorstwa Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Dalmor" w Gdyni:
   a) ul. Związku Walki Młodych,
   b) ul. Św. Piotra na odcinku od ul. Waszyngtona do ul. Śledziowej,
   c) ul. Śledziową,
   d) drogę dojazdową od ul. Marchlewskiego do magazynów Przedsiębiorstwa Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Dalmor" znajdujących się w dzielnicy Obłuże;
3) Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni:
   a) ul. Energetyków na odcinku od ul. Marchlewskiego do ul. Gołębiej,
   b) ul. Gołębią na odcinku od ul. Energetyków do wjazdu na teren tej Stoczni,
   c) ul. Czechosłowacką wraz z wiaduktem nad torami kolejowymi;
4) Zespołu Elektrowni Gdynia:
   ul. Energetyków na odcinku od ul. Gołębiej do wjazdu na teren Elektrowni;
5) Spółdzielni Inwalidów „Wybrzeże" w Gdyni:
   ul. Spółdzielczą na odcinku od Al. Zwycięstwa do bezpośredniego dojazdu i sam dojazd do Zakładu Pracy Chronionej w Orłowie;
6) Gdańskiego Przedsiębiorstwa Transportu Budowlanego:
   a) ul. Łużycką,
   b) ul. Hutniczą na odcinku od ul. Puckiej do trasy Leszczynki;
7) Miejskiego Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego w Gdyni: ul. Opata Hackiego;
8) Gdańskiego Przedsiębiorstwa Surowców Wtórnych:
   ul. Bolesława Krzywoustego;
9) Stacji Radiowych i Telewizyjnych Gdańsk:
   drogi dojazdowe od ul. Bosmańskiej i ul. kmdr Grudzińskiego do Radiostacji na Oksywiu;
10) Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Cieplnej w Gdyni: drogą dojazdową od ul. Śląskiej do kotłowni tego Przedsiębiorstwa.

§ 2.

Przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje wymienione w § 1 uchwały — zwane dalej „zakładami" — sprawują zarząd nad drogami zakładowymi — zaliczonymi w tym przepisie do kategorii dróg zakładowych danego zakładu — oraz ponoszą koszty budowy, przebudowy, ochrony i utrzymania tych dróg.

§ 3.

Przez koszty budowy, przebudowy, ochrony i utrzymania dróg zakładowych należy rozumieć wszelkie nakłady związane z budową, przebudową, ochroną i utrzymaniem drogi zakładowej wraz z jej częściami składowymi i przynależnościami określonymi w art. 18 ust. 1 powołanej ustawy o drogach publicznych.

§ 4.

Nakłady określone w § 3 uchwały finansowane są ze środków zakładów wyznaczonych w § 1 uchwały do sprawowania zarządu nad drogami zakładowymi.

§ 5.

W przypadku gdy droga zakładowa stanowi dojazd do kilku zakładów, koszty określone w § 3 pokrywa zakład sprawujący zarząd drogi wspólnie ze wszystkimi zainteresowanymi zakładami — w częściach proporcjonalnych do obciążenia drogi przewozami związanymi z działalnością poszczególnych zakładów.

§ 6.

Procentowe udziały zainteresowanych zakładów w kosztach budowy i utrzymania drogi zakładowej na dany rok obliczeniowy ustala zakład sprawujący zarząd nad drogą zakładową wspólnie z zakładami zainteresowanymi — na podstawie danych co do przewidywanego rocznego obciążenia drogi i długości wykorzystywanego odcinka drogi, dostarczanych przez zakłady zainteresowane zakładowi sprawującemu zarząd drogi.

§ 7.

W razie niedojścia do porozumienia co do wysokości procentowego udziału w kosztach budowy lub przebudowy drogi zakładowej, udziały te ustali Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni.

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Przewodniczący obrad
W. Gołębiowski

Przewodniczący Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
M. Wójcik

65

UCHWAŁA Nr 96/634/68

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie
z dnia 18 kwietnia 1968 r.

w sprawie podwyższenia ceny sprzedaży działek budowlanych Państwowego Funduszu Ziemi na terenie powiatu sztumskiego.

Na podstawie § 3 ust. 4 w związku z ust. 2 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 72, poz. 335, zmiany w Monitorze Polskim z 1963 r. Nr 49, poz. 248 i z 1965 r. Nr 39, poz. 219) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Podwyższa się cenę sprzedaży działek budowlanych Państwowego Funduszu Ziemi na terenie powiatu sztumskiego w granicach do 300% ceny określonej w § 1 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 września 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 72, poz. 335; zmiany w Monitorze Polskim z 1963 r. Nr 49, poz. 248 i z 1965 r. Nr 39, poz. 219) — nie wyżej jednak od przeciętnej ceny rynkowej gruntów w miejscowości, w której znajduje się dana działka.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
W. Parafianowicz

Przewodniczący Prezydium
Cz. Duda

66

UCHWAŁA Nr 85/508/68

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach
z dnia 1 lipca 1968 r.

w sprawie ustalenia stawek i niektórych zasad wymiaru czynszów za dzierżawę terenów w mieście Kartuzy.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159; zmiany w Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43 poz. 297) oraz §§ 2—4, 6 ust. 1—5, 8—10 i 13 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) w związku z §§ 1, 2a i 3 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 marca 1964 r. w sprawie wytycznych stosowania obniżki stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 19, poz. 84 i Nr 29, poz. 127), z § 1 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 15 stycznia 1966 r. w sprawie obniżenia stawek czynszu za dzierżawę terenów państwowych przeznaczonych na urządzenia sportowe i turystyczno-wypoczynkowe (Monitor Polski Nr 3, poz. 23) a także z § 1 ust. 1 i § 2 zarządzenia Ministrów Gospodarki Komunalnej i Rolnictwa z dnia 14 lutego 1968 r. w sprawie czynszu dzierżawnego za użytki rolne w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 10, poz. 64) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Czynsze za dzierżawę terenów państwowych oraz terenów stanowiących własność osób prawnych lub fizycznych w mieście Kartuzy wymierza się — z wyjątkami wskazanymi w § 3 i § 6 ust. 1 — według stawek ustalonych niniejszą uchwałą przy uwzględnieniu zawartych w niej zasad.

§ 2.

Ustala się stawki czynszów za dzierżawę terenów państwowych oraz terenów stanowiących własność osób prawnych lub fizycznych w mieście Kartuzy jak następuje:

1) za dzierżawę terenów na cele przemysłowe, handlowe i składowe — 0,15 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym;
2) za dzierżawę terenów pod:
   a) uprawy sadownicze i warzywnicze — 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
   b) drobne uprawy rolne i łąki — 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
   c) drobne uprawy kwiatów — 0,20 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym;
3) za dzierżawę (używanie) terenów na cele handlu ulicznego:
   a) pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — 2,00 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym,
   b) pod ruchome punkty sprzedaży — 60,00 zł od 1 punktu sprzedaży w stosunku rocznym;
4) za dzierżawę terenów na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych — 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym.

§ 3.

Czynsze za dzierżawę działek przydomowych w mieście Kartuzy dzierżawionych wraz z budynkami, wymierza się według obowiązujących stawek opłaty rocznej za korzystanie z analogicznych terenów oddanych w wieczyste użytkowanie.

§ 4.

Stawki czynszów ustalone w § 2 i § 3 w odniesieniu do wydzierżawiających tereny nie stanowiące własności Państwa w mieście Kartuzy są wiążące jako stawki maksymalne — i nie mogą być podwyższone w drodze umowy.

§ 5.

1. Stawki czynszów za dzierżawę terenów państwowych w mieście Kartuzy:
1) pod uprawy sadownicze, warzywnicze i drobne uprawy kwiatów — jednostkom państwowym i organizacjom społecznym (w rozumieniu art. 3 ust. 2 powołanej na wstępie ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach) obniża się:
   a) za tereny pod uprawy sadownicze i warzywnicze — do 0,05 zł,
   b) za tereny pod drobne uprawy kwiatów — do 0,10 zł,
   — za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym;
2) na cele ogrodnicze, związane z utrzymaniem zieleni osiedlowej — spółdzielniom mieszkaniowym (lokatorskim) obniża się do wysokości 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym;
3) na cele sportowe — stowarzyszeniom sportowym i turystycznym obniża się do wysokości 0,08 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym;
4) na cele turystyczno-wypoczynkowe — stowarzyszeniom sportowym i turystycznym obniża się do wysokości 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym;
5) na cele przemysłowe, składowe i handlowe (inne niż określone w pkt. 7):
   a) związkom zawodowym obniża się w granicach od 0,05 zł do 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym,
   b) pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym obniża się w granicach od 0,03 zł do

0,06 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym;
6) pod drobne uprawy rolne i łąki:
a) związkom zawodowym obniża się w granicach od 0,03 zł do 0,07 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
b) pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym obniża się w granicach od 0,02 zł do 0,05 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym;
7) na cele handlu ulicznego:
a) pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — związkom zawodowym obniża się w granicach od 0,50 zł do 2,00 zł, a pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym — w granicach od 0,30 do 1,00 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym;
b) pod ruchome punkty sprzedaży — związkom zawodowym obniża się w granicach od 18,00 zł do 36,00 zł, a pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym w granicach od 12,00 zł do 24,00 zł od jednego punktu w stosunku rocznym;
8) na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych:
a) związkom zawodowym obniża się w granicach od 0,03 zł do 0,07 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym,
b) pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym obniża się w granicach od 0,02 do 0,05 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym.

2. Stawki obniżone do kwot zawartych w ust. 1 pkt 1—4 stosuje się do wymiaru czynszów w przypadkach określonych w tych punktach bez potrzeby wydania decyzji o obniżeniu stawek poszczególnym dzierżawcom. Natomiast w granicach określonych w ust. 1 pkt. 5—8 stawki czynszów za dzierżawę terenów dzierżawcom — o których mowa w tych przepisach — obniża organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kartuzach. Wymieniony organ określając stopień tej obniżki bierze pod uwagę znaczenie społeczne i gospodarcze działalności danego dzierżawcy, a także sytuację majątkową dzierżawcy będącego osobą fizyczną.
Organ ten w decyzjach o obniżeniu stawek czynszu za dzierżawę terenów (ust. 1 pkt. 5—8) winien wskazać na indywidualny charakter obniżki przyznanej określonemu dzierżawcy w odniesieniu do określonego terenu.
3. Przepisy poprzedzających ustępów dotyczące związków zawodowych stosuje się również do organizacji politycznych przy wydzierżawianiu im terenów państwowych w mieście Kartuzy na cele określone w tych przepisach.

§ 6.

1. Przy wydzierżawianiu państwowych użytków rolnych w mieście Kartuzy na cele upraw rolnych, stosuje się — z wyjątkami wskazanymi w ust. 3 — przepisy określające warunki wydzierżawiania gruntów Państwowego Funduszu Ziemi na obszarze gromad.
2. Za państwowe użytki rolne uważa się tereny (grunty) stanowiące własność Państwa określone w ewidencji gruntów jako użytki rolne.
3. Przepis ustępu 1 nie dotyczy użytków rolnych:
1) oddanych w wieczyste użytkowanie,
2) pozostających pod uprawami chmielu, wikliny i innymi uprawami specjalnymi określonymi przez Ministra Rolnictwa w myśl § 13 uchwały Nr 198 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1966 r. w sprawie ochrony użytków rolnych (Monitor Polski Nr 40, poz. 200).
4. W przypadkach określonych w ust. 1 nie stosuje się stawek ustalonych w § 2 ani przepisów zawartych w § 3 i § 5.
Natomiast do przypadków wskazanych:
1) w ust. 3 pkt. 1 — stosuje się odpowiednie stawki opłaty rocznej za korzystanie z terenów oddanych w wieczyste użytkowanie,
2) w ust. 3 pkt. 2 — stosuje się odpowiednie stawki ustalone w § 2 i przepisy zawarte w § 5 pkt. 1, 2 i 6 niniejszej uchwały.

§ 7.

1. Tereny państwowe oddane pod pracownicze ogrody działkowe wolne są od czynszu dzierżawnego — na podstawie art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz.U. Nr 18, poz. 117).
2. Od obowiązku uiszczania czynszu dzierżawnego zwalnia się również tereny państwowe w mieście Kartuzy oddane w dzierżawę na place gier i zabaw dla dzieci i młodzieży.

§ 8.

Ustalone niniejszą uchwałą stawki czynszów za dzierżawę terenów nie obejmują opłat za usługi komunalne z tytułu utrzymania czystości ulic (placów) i chodników przyległych do terenu będącego przedmiotem dzierżawy, z tytułu dostarczania wody, prądu elektrycznego i gazu, korzystania z kanalizacji itp.
Opłaty za te usługi wymierza się i uiszcza na zasadach ogólnych.

§ 9.

Traci moc uchwała Nr 3/I/64 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach z dnia 6 stycznia 1964 r. w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych położone w granicach administracyjnych miasta Kartuzy (Dz. Urz. WRN w Gdańsku Nr 1, poz. 6).

§ 10.

1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia — z tym, że:
1) czynsz dzierżawny w wysokości ustalonej na podstawie niniejszej uchwały płatny jest od dnia 1 stycznia 1969 r. — do tego czasu opłaca się czynsze według dotychczasowych stawek;
2) jeżeli jednak zastosowanie stawek ustalonych w § 2 i § 5 prowadziłoby do obniżenia dotychczasowego czynszu, wówczas czynsz wymierzony według tych stawek pobiera się od początku miesiąca następującego po wejściu w życie niniejszej uchwały;
3) jeśli umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu niniejszej uchwały, czynsz wymierzony według ustalonych nią stawek i zawartych w niej zasad płatny jest począwszy od dnia zawarcia umowy — chyba, że w umowie określono inny termin początkowy płatności czynszu (np. od daty oddania terenu dzierżawcy, nie pokrywającej się z datą zawarcia umowy);
4) jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony za określony czas z góry (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczenie określonej kwoty na poczet przyszłego czynszu (np. z tytułu wykonania przez dzierżawcę remontu kapitalnego dzierżawionego budynku) wówczas obowiązek uiszczenia czynszu według stawek ustalonych niniejszą uchwałą powstaje z upływem okresu za który czynsz zapłacono z góry bądź na który nastąpiło zaliczenie.
2. Ponadto uchwała podlega ogłoszeniu na obszarze miasta Kartuzy w sposób przyjęty w tym mieście.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium w/z
Z. Szczepankiewicz	**M. Wójcik** Zastępca Przewodniczącego

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk ul. Okopowa 21/27, I piętro, pokoje: Nr 133 H (Redakcja — tel. 31-68-21 wewn. 384) i Nr 131 (Administracja — tel. 31-68-21 wewn. 268).

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8,30 do 15,30

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości stron — 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. Wpłaty na prenumeratę należy uiścić z góry na konto 304-94/2/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 0,90 zł. Gdańskie Zakłady Graficzne, zam. 934 — E-3